

Jeg synes, det er en skandale for det danske Folketing og for f.eks. Det Konservative Folkeparti, der indgår forlig og også kritiserer de lange ventelister, som vi har hørt, at man ikke banker i bordet, når man skal indgå forlig med regeringen, og siger: Nu må der altså gøres noget.

Derfor vil jeg endnu en gang indtrængende bede statsministeren her give os håndslag på, at der nu gøres en ekstra indsats over for amterne, og at amterne – populært sagt – får operationskniven, ellers må der ske andre ting over for amterne, således at vi eventuelt får sundhedssektoren fjernet fra amterne og får den ført ind under sundhedsministeren og dermed Folketinget, så vi har det direkte ansvar.

Aage Brusgaard (FP):

Grunden til, at jeg tager ordet her som privatist, er, fordi særligt ordførerne for de tre såkaldte regeringspartier har brugt meget af deres taletid på at forklare, hvad en grøn regering er – som er næsten lige så grøn som min skjorte her.

Hvis nu vi tager de såkaldt grønne afgifter til virksomhederne, ved vi, hvilket kaos der egentlig er bare for at regne tingene ud. Hvor meget afgift der skal betales, afhænger jo lidt af produktion, produktionsform, og hvor man sælger varerne. Der, hvor der har været de største vanskeligheder, er vel at adskille, hvad der er produktionsenergi, og hvad der er rumopvarmning. Det skal virksomhederne finde ud af. Jeg har altid haft den mening, at man ikke skal kræve af andre, hvad man ikke selv vil gøre.

Derfor vil jeg stille nogle spørgsmål særligt til miljøministeren. Derfor vil jeg give nogle enkelte eksempler her fra dagligdagen i Danmark på, hvordan regeringen rent faktisk gebærder sig, og ikke, som alle ordførerne her har sagt, de måske gerne kunne ønske sig. Af hensyn til referenterne skal vi jo opgive kilden, og det her er Energiudvalgets bilag 261, alm. del.

Spørgsmål nr. 103 stillet til miljøministeren lød ganske enkelt:

»Hvordan har energiforbruget til kontor-maskiner, lys, ventilation og opvarmning i offentlige bygninger udviklet sig de seneste 10 år?«

Det er, hvad man kræver, hver enkelt virksomhed i Danmark kender og kan beskrive. Svaret var:

»Ud fra de foreliggende oplysninger om det offentliges energiforbrug kan forbruget i bygninger ikke udskilles særskilt.«

Man kræver altså, at private virksomheder svarer på noget, som det offentlige ingen mulighed selv har for at redegøre for.

Man skriver så: »Offentlige foretagenders samlede elforbrug er ifølge Elforsyningens statistik . . .« – altså man henviser til Elforsyningens statistik, men har overhovedet ingen tal selv – » . . . steget fra 3095 GWh i 1985 til 3972 GWh i 1994 svarende til en stigning på 28,3 pct.« Det er langt over, hvad private virksomheder kan tillade sig.

Det vil jeg håbe at både vores miljø- og energiminister og statsminister noterer sig: at dér, hvor der er størst slendrian omkring besparelse, er inden for offentlige virksomheder og bygninger.

Så har jeg også stillet et andet spørgsmål, som kommer lige efter. Det har nr. 104 i samme bilag. Regeringen siger, vi andre skal købe små biler. De har også varslet om energireduktion, hvis man køber en lille bil i forhold til en stor bil osv., hvad jeg synes er meget, meget fornuftigt. Og man har jo også i EU arbejdet for, at bilfabrikkerne skal tvinges til at lave mere energisparende biler.

Derfor har jeg så spurgt, om regeringen kan oplyse, hvor mange ministerbiler man havde i 1985 i regeringen, og hvor mange man havde i 1995, og hvor langt disse biler gik på en liter benzin. Man har så skrevet, at der var 21 biler både i 1985 og 1995. Det er så o.k., men om energiforbruget skriver man:

»Ifølge tyske undersøgelser var energiforbruget for de pågældende køretøjer årgang 1985 som anført nedenfor.«

Og så kommer man med en hel liste, der er kommet fra et eller andet tysk FDM-blad. Så er der igen en liste over de mærker inden for biler, som ministrene har i 1995. Altså man har ikke evnet at forklare, hvad de danske biler kører.

Det var jeg selvfølgelig ikke tilfreds med, og derfor stillede jeg så et tillægsspørgsmål.

Nu har vi så endelig fået svar på, hvor mange liter benzin og dieselolie disse biler har brugt, og så kan man jo bare dividere det op i kilometerantallet. Og det viser sig altså, at regeringens biler, ministerbilerne, kører mellem 6 og 8 km pr. liter, trods det vi ved, at der er masser af biler at få, der kører det dobbelte eller det tredobbelte. Regeringen tager altså overhovedet intet hensyn til CO₂-udslip og energiforbrug, når de selv skal købe biler. Det er bare, når man forklarer andre, hvordan de skal gebærde sig.